

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

16 mei 2024

ADVIES 2024-70

Met betrekking tot een verzoek om advies van de Kunstwerkcommissie betreffende de openbaarheid van verslagen van vergaderingen

(CTB/2024/73)

Sleutelwoorden : Kunstwerkcommissie – Artikel 8, § 3, Wet 11 april 1994 - 6, § 2, 3°, Wet van 11 april 1994

1. Overzicht van de feiten

1.1. Per e-mail van 26 april 2024 richt de Kunstwerkcommissie een verzoek om advies aan de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur, (hierna: “de Commissie”) met betrekking tot de toepassing van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna: “de wet van 11 april 1994”).

Het verzoek om advies slaat op het volgende:

“Wij als Kunstwerkcommissie stellen ons de vraag in welke mate wij onderhevig zijn aan de verplichting om de verslagen van onze vergaderingen beschikbaar te stellen aan het publiek, wanneer een burger het initiatief zou nemen om deze verslagen schriftelijk bij ons op te vragen.

De Kunstwerkcommissie is een Commissie opgericht binnen de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid bij de wet van 16 december 2022 tot oprichting van de Kunstwerkcommissie en tot verbetering van de sociale bescherming van kunstwerkers. Haar werking werd verder vastgelegd in het koninklijk besluit van 13 maart 2023.

De leden van de Commissie werden benoemd bij een koninklijk besluit van 26 november 2023.

De Kunstwerkcommissie is dus een nieuwe Commissie, die pas onlangs haar werkzaamheden heeft aangevat en bijgevolg pas nu geconfronteerd wordt met vragen rond de toegang tot haar verslagen. Voorlopig werd er nog geen concreet verzoek ontvangen, maar wij stellen ons de vraag hoe we op een dergelijke vraag dienen te reageren.

De Commissie heeft als hoofdtaak het afleveren van kunstwerkattesten aan de kunstwerkers. Het kunstwerkattest wordt afgeleverd aan elke natuurlijk persoon die daarom verzoekt en die een professionele artistieke praktijk in de kunsten aantoont. Dit kunstwerkattest bezorgt de bezitter ervan toegang tot welbepaalde concrete regelingen in de sociale zekerheid die de wetgever wenst voor te behouden aan de kunstwerkers.

De Kunstwerkcommissie bestaat uit kunstwerkdeskundigen, aangeduid door de kunstfederaties, vertegenwoordigers van de federale overheid (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen Rijksdienst voor arbeidsvoorziening) vertegenwoordigers aangeduid door de interprofessionele vakverenigingen, vertegenwoordigers van de werkgevers- of zelfstandigenorganisaties en vertegenwoordigers van de Gemeenschappen.

Elke aanvraag voor een kunstwerkattest wordt behandeld door de Kunstwerkcommissie, zetelend in beperkte kamer. Dit is een kamer bestaande uit 6 leden behorend tot éénzelfde taalrol.

Hierbij beoordelen zij of de aanvrager een professionele artistieke praktijk in de kunsten bewijst, rekening houdende met de in de wet en het koninklijk besluit opgenomen criteria en drempelbedragen. Deze beoordeling impliceert een analyse van de verrichtte activiteiten, de hiervoor ontvangen inkomsten en de daaraan besteedde tijd van de 5 jaar voorafgaand aan de aanvraag.

Hiertoe bezorgt de aanvrager ons persoonlijke documenten en gegevens met betrekking tot diens beroepsinkomen en activiteiten. Heel concreet gaat het om volgende elementen:

- *Bewijsstukken van activiteiten waarvoor de aanvrager een beroepsinkomen heeft ontvangen (individuele rekeningen, loonbrieven, arbeidsovereenkomsten, dienstverleningsovereenkomsten, facturen, C4's, fiscale fiches, aanslagbiljet, boekhoudkundige stukken, ...);*
- *Bewijsstukken van inkomsten uit auteursrechten;*
- *Bewijsstukken van inkomsten uit prijzengeld;*
- *Bewijsstukken van de gegeven en gevolgde opleidingen en vormingen;*
- *Bewijsstukken van deelnames aan de Kunstwerkcommissie en regionale cultuurcommissies;*
- *Bewijsstukken van het onzichtbaar werk, zoals bijvoorbeeld het voorbereiden en uitwerken van kunstprojecten, conceptueel werk en productiewerk, het zoeken naar financiering voor kunstprojecten, het zoeken naar werk in de domeinen van de kunsten, het onderhouden en uitbouwen van vaardigheden in voormelde kunst domeinen, de deelname aan*

tentoonstellingen en andere toonmomenten die niet vergoed worden en de promotie van het artistiek oeuvre;

- *Bewijsstukken inzake ziekte, arbeidsongeval, beroepsziekte, adoptieverlof, moederschaps- en vaderschapsverlof;*
- *Bewijsstukken van verworven diploma's in het hoger kunstwonderwijs, relevante opleiding of ervaring.*

De Commissie kan voor de behandeling van elke aanvraag, wanneer zij dit nodig acht, meer inlichtingen over de beroepssituatie van een werknemer en zijn activiteiten inwinnen bij de instellingen van sociale zekerheid.

Elke aanvraag bevat volgende identiteitsgegevens: de familienaam, de voornaam, het geslacht, de geboortedatum, de taal, het identificatienummer van het Rijksregister of van de Kruispuntbank, de hoofdverblijfplaats, het contactadres, het e-mailadres en het telefoonnummer.

Deze identiteitsgegevens bevinden zich uiteraard ook (al dan niet deels) op de hogervermelde bewijsstukken.

De beperkte kamer dient unaniem te beslissen over een aanvraag. Indien er geen unanieme beslissing kan worden genomen, wordt de aanvraag overgemaakt naar een uitgebreide kamer. Deze bestaat uit 18 leden, 9 Franstalige en 9 Nederlandstalige en één tweetalige voorzitter.

In elk verslag van deze beperkte en uitgebreide kamers wordt per aanvrager opgenomen wat de analyse van de Kunstwerkcommissie is van de door betrokkene ingediende aanvraag. Het gaat dus om het persoonlijk advies of de mening van de leden van de Commissie betreffende het concreet voorliggende dossier. Het gaat ook steeds om een beoordeling van de concrete, individuele situatie van de aanvrager. Hierbij wordt de aanvrager steeds met naam genoemd. Deze analyse bevat altijd elementen uit het door betrokken ingediende dossier en bevat dus steeds elementen uit de persoonlijke levenssfeer. Het gaat om de identiteitsgegevens, loon- en arbeidstijdgegevens, gegevens in verband met afwezigheden wegens ziekte, arbeidsongeval, adoptieverlof, moederschaps- en vaderschapsverlof en alle info vervat in hogervermelde door de aanvrager bezorgde documenten.

Aan de aanvragers wordt in de loop van de procedure geen toestemming gevraagd, noch hebben zij die gegeven om deze gegevens publiek te maken.

In elk verslag staan de beoordelingen van alle door de Kunstwerkcommissie tijdens die concrete vergadering behandelde aanvragen. Elk verslag bevat dus meerdere beslissingen van meerdere aanvragers.

Daarnaast komt de Kunstwerkcommissie ook bijeen in voltallige zitting. In het kader van deze vergaderingen worden geen individuele aanvragen behandeld. Daar worden thema's behandeld die het individuele dossier overstijgen. De verslagen van deze vergaderingen bevatten de gevoerde discussies, de ingenomen standpunten en in voorkomend geval, de uitslag van de stemming. Ze bevatten geen persoonlijke gegevens van de aanvragers.

De vragen die wij ons stellen zijn de volgende:

- *Dient de Kunstwerkcommissie de verslagen van de beperkte, de uitgebreide respectievelijk de voltallige kamer mee te delen aan eenieder die daarom verzoekt of kan zij de mededeling van bepaalde verslagen aan bepaalde personen weigeren?*
- *Moet de Kunstwerkcommissie in het geval een mededeling dient te gebeuren steeds het integrale document meedelen of mag/moet zij bepaalde gegevens die daarin voorkomen weglaten? We denken hierbij heel concreet aan*
 - *De persoonlijke gegevens die geen betrekking hebben op diegene die om het document verzoekt;*
 - *De namen van de personen die deelnamen aan de vergadering (en zij die afwezig waren en een volmacht gaven);*
 - *De weergave van de standpunten die door een individueel lid werden ingenomen tijdens de vergadering;*
 - *De uitslag van stemming en de wijze waarop elk individueel lid stemde.”*

2. De ontvankelijkheid

- *Algemeen*

2.1. Op grond van artikel 8, § 3, van de wet van 11 april 1994 kan de Commissie worden geraadpleegd door federale administratieve overheden. De Commissie heeft dit in zijn adviespraktijk zo geïnterpreteerd dat die vragen enkel betrekking kunnen hebben op algemene aspecten en de toepassingspraktijk van de wet van 11 april 1994 en niet op concrete aanvragen die bij een federale administratieve overheid zijn ingediend.

Voor zover de Kunstwerkcommissie te beschouwen is als een federale administratieve overheid, is de Commissie derhalve bevoegd om advies uit te brengen over vragen die verband houden met de toepassing van de wet van 11 april 1994. Om de ontvankelijkheid van de adviesvraag te kunnen beoordelen, dient dus eerst te worden nagegaan of de Kunstwerkcommissie een federale administratieve overheid in de zin van de wet van 11 april 1994 is.

- *Administratieve Overheid*

2.2. Artikel 1 van de wet van 11 april 1994 definieert een “*administratieve overheid*” “*als bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State*” (artikel 1, tweede lid, 1° van de wet).

- *De Kunstwerkcommissie als administratieve overheid*

2.3. Overeenkomstig artikel 3, § 1, van de wet van 16 december 2022 tot oprichting van de Kunstwerkcommissie en tot verbetering van de sociale bescherming van kunstwerkers, wordt de Kunstwerkcommissie opgericht binnen de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid.

Als orgaan zonder eigen rechtspersoonlijkheid, ingericht binnen de FOD Sociale Zekerheid (en waarvan de werking, alsook de benoeming van haar leden, ook mede bepaald wordt door de ministers bevoegd voor de FOD Sociale Zekerheid), is de Kunstwerkcommissie te kwalificeren als “administratieve overheid” op dezelfde wijze als de FOD Sociale Zekerheid.

De Kunstwerkcommissie is een administratieve overheid als bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (opgericht door de overheid, eenzijdige beslissingsbevoegdheid). Deze hoedanigheid wordt overigens ook erkend in artikel 26 van het huishoudelijk reglement van de Kunstwerkcommissie, zoals goedgekeurd door de bevoegde ministers bij ministerieel besluit van 27 maart 2024.

3. Advies

3.1. Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 huldigen principieel het recht van toegang tot alle bestuursdocumenten waarover een administratieve overheid beschikt. De toegang tot bestuursdocumenten kan slechts worden geweigerd wanneer één of meer uitzonderingsgronden in artikel 6 van de wet van 11 april 1994 ingeroepen kunnen of moeten worden, en wanneer die uitzonderingsgronden bovendien op afdoende wijze gemotiveerd kunnen worden. Daarenboven moeten de wettelijke uitzonderingsgronden beperkend geïnterpreteerd worden (zie o.a. Grondwettelijk Hof, arrest nr. 167/2018 van 29 november 2018).

De Commissie gaat in onderhavig advies hoofdzakelijk in op de twee uitzonderingsgronden die in het bijzonder verband houden met de vragen van de Kunstwerkcommissie, d.i. het geheim van de beraadslagingen (artikel 6, § 2, 3°, van de wet van 11 april 1994) en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (artikel 6, § 2, 1°, van de wet van 11 april 1994), alsook op de vereiste van het nodige belang in hoofde van een verzoeker (artikel 4, tweede lid, van de wet van 11 april 1994). De Commissie kan niet uitsluiten dat in specifieke gevallen eventueel andere uitzonderingsgronden in artikel 6 van de wet van 11 april 1994 ingeroepen kunnen worden.

- *Betreffende het geheim van de beraadslagingen als uitzondering op de openbaarheid (artikel 6, § 2, 3°, van de wet van 11 april 1994)*
 - o *Algemeen*

3.2.1. Artikel 6, § 2, 3°, van de wet van 11 april 1994 bepaalt het volgende:

“Een federale of niet-federale administratieve overheid wijst de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, af, wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet: (...) 3° aan het geheim van de beraadslagingen van de federale Regering en van de verantwoordelijke overheden die afhangen van de federale uitvoerende macht, of waarbij een federale overheid betrokken is.”

Deze uitzonderingsgrond vergt geen belangenafweging. Er moet enkel worden vastgesteld dat het geheim van de beraadslagingen van de federale Regering en van de verantwoordelijke overheden die afhangen van de federale uitvoerende macht, of waarbij een federale overheid betrokken is door de openbaarmaking in het gedrang zou kunnen worden gebracht.

3.2.2. Uit de parlementaire voorbereiding van deze bepaling blijkt evenwel dat de betrokken uitzonderingsgrond *“in die zin relatief is dat steeds moet beoordeeld worden of en in welke mate een beraadslaging een geheim karakter heeft. Een beraadslaging die het voorwerp heeft uitgemaakt van een openbaarmaking (...) kan inderdaad niet worden geacht geheim te zijn. Evengoed is het mogelijk dat een bepaald document op een gegeven moment niet kan openbaar gemaakt worden omdat daardoor het geheim karakter van een beraadslaging zou worden geschonden, terwijl dat niet meer het geval is op een later tijdstip en dus het bezwaar tegen de openbaarmaking vervalst. Er moet dus een beoordeling in concreto gebeuren. Wanneer geoordeeld wordt dat de betrokken beraadslaging geheim is, en dat de openbaarmaking van het gevraagde document afbreuk doet aan dit geheim karakter, moet de openbaarheid worden geweigerd”*. (Parl.St. Kamer, 1992-1993, nr. 1112/1, 16-17).

Ook het Grondwettelijk Hof (GwH 43/2020 van 12 maart 2020, B.42.2) wijst er op dat deze uitzondering slechts kan worden aanvaard in zoverre de beraadslagingen van de betrokken organen een geheim karakter hebben en de openbaarmaking van het gevraagde document aan dat geheime karakter afbreuk dreigt te doen.

3.2.3. De Commissie wijst op haar adviespraktijk krachtens dewelke de uitzonderingsgrond in artikel 6, § 2, 3° van de wet van 11 april 1994, zelfs ingeval het geheim karakter van de vergaderingen aangetoond wordt, enkel beoogt om de verschillende standpunten die de deelnemers aan een

beraadslaging innemen, te beschermen en niet de uitkomst van die beraadslaging. In dat geval kan, via de anonimisering van de persoonlijke meningen en standpunten van de deelnemers, in vele gevallen tegemoet gekomen worden aan de doelstelling van de wetgever bij de uitzonderingsgrond in artikel 6, § 2, 3°, van de wet van 11 april 1994.

De Commissie wijst er echter wel op dat de omstandigheid dat in een vergadering verschillende individuele standpunten en meningen worden vertolkt, op zich niet van aard is om tot het geheim karakter van de beraadslagingen te besluiten. Ook de Raad van State (RvS, 15 april 2021, nr. 250.331) is van oordeel dat het argument dat de openbaarmaking van de verslagen zou vrijgeven wie precies welk standpunt, welke mening heeft ingenomen, niet volstaat. Er moet worden aangetoond “*dat of waarom de beraadslaging of de ingenomen standpunten bij de bespreking van het agendapunt [...] zelf effectief een geheim karakter zouden hebben.*”

3.2.4. De uitzonderingsgrond in artikel 6, § 2, 3°, van de wet van 11 april 1994 kan in elk geval niet ingeroepen worden om de toegang tot de (weergave van de) definitieve beslissingen waartoe de vergadering heeft geleid, te weigeren.

Indien een administratieve overheid ook de definitieve beslissingen aan de openbaarheid wil onttrekken, moet hiervoor een andere uitzonderingsgrond uit de wet van 11 april 1994 worden ingeroepen en behoorlijk *in concreto* worden gemotiveerd. Dat is bijvoorbeeld het geval indien de openbaarmaking afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer van een person (zie hierna).

- *Toepassing in concreto*

3.3.1. De Kunstwerkcommissie verzoekt de Commissie om na te gaan of toegang moet gegeven worden tot de verslagen van de vergaderingen van de beperkte, de uitgebreide resp. de voltallige kamer van de Kunstwerkcommissie.

3.3.2. Onafhankelijk van de eventuele inroepbaarheid van andere uitzonderingsgronden, beschikt de Commissie op dit moment niet over enige argumenten om te besluiten tot de toepasbaarheid van artikel 6, § 2, 3°, van de wet van 11 april 1994 met betrekking tot voormelde verslagen.

Uit de wet van 16 december 2022 noch uit het koninklijk besluit van 13 maart 2023 lijkt immers afgeleid te kunnen worden dat de beraadslagingen van de Kunstwerkcommissie een geheim karakter hebben. Het geheim karakter van vergaderingen moet niet noodzakelijkerwijze gesteund zijn op een uitdrukkelijke reglementaire bepaling, maar er lijken op het eerste zich evenmin andere omstandigheden voor te liggen op grond waarvan tot het geheim karakter besloten kan worden. Hoewel artikel 39, § 4, van het huishoudelijk reglement van de Kunstwerkcommissie van 27 maart 2024 (*BS*, 12 april 2024) stelt dat de verslagen van de vergaderingen niet door andere kamers van de Kunstwerkcommissie ingezien kunnen worden en hoewel artikel 52, § 1, van voormeld huishoudelijk reglement stelt dat de leden van de Kunstwerkcommissie tot geheimhouding verplicht zijn “*in verband met de feiten, persoonsgegevens, daden en inlichtingen waarvan ze kennisgenomen hebben tijdens of naar aanleiding van de werkzaamheden van de Commissie*”, gaan deze bepalingen momenteel niet zover om ook effectief en uitdrukkelijk een geheim van de vergaderingen zelf in te voeren.

Integendeel, aangezien de vergaderingen van de Kunstwerkcommissie ertoe strekken om meedeelbare beslissingen aan te nemen met betrekking tot kunstwerkattesten alsook principebeslissingen of informatie aan kunstenaars, lijken dergelijke vergaderingen niet inherent geheim van aard te zijn.

Zoals reeds hierboven opgemerkt, is de omstandigheid dat in de vergaderingen van de Kunstwerkcommissie verschillende individuele standpunten en meningen worden vertolkt, op zich niet van aard om tot het geheim karakter van de beraadslagingen te besluiten. In elk geval lijkt artikel 39, § 3, van het huishoudelijk reglement van de Kunstwerkcommissie voor te schrijven dat de verslagen van de vergaderingen de inhoud van de discussies over de aanvragen en de opmerkingen van de leden louter in geanonimiseerde vorm opneemt.

De Commissie kan echter niet op algemene wijze, categoriek uitsluiten dat uitzonderlijk sommige vergaderingen van de Kunstwerkcommissie in

zeer specifieke omstandigheden toch een geheim karakter zouden kunnen hebben. De Kunstwerkcommissie zal in dat geval zulks wel afdoende *in concreto* moeten kunnen motiveren.

- *Betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (artikel 6, § 2, 1°, van de wet van 11 april 1994)*

3.4.1. Zowel de vraag van de Kunstwerkcommissie of toegang geweigerd kan worden tot “*de persoonlijke gegevens die geen betrekking hebben op diegene die om het document verzoekt*”, als “*de namen van de personen die deelnamen aan de vergadering (en zij die afwezig waren en een volmacht gaven)*” moeten onderzocht worden in het licht van de uitzonderingsgrond bedoeld in artikel 6, § 2, 1°, van de wet van 11 april 1994.

Artikel 6, § 2, 1°, van de wet van 11 april 1994 bepaalt het volgende:

“Een federale of niet-federale administratieve overheid wijst de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, af wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet :

1° aan de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de inzage, de uitleg of de mededeling in afschrift heeft ingestemd”.

Ook deze uitzonderingsgrond vergt geen belangenafweging.

3.4.2. Bij de toepassing van deze uitzonderingsgrond moet de administratieve overheid *in concreto* aantonen dat er werkelijk sprake is van informatie die raakt aan de persoonlijke levenssfeer.

Specifiek voor wat betreft de informatie die betrekking heeft op professionele activiteiten van de aanvrager van een kunstattest, is een zorgvuldige afweging vereist. Zo valt niet alle professionele informatie automatisch buiten de persoonlijke levenssfeer: informatie aangaande beroepsinkomsten of de wijze waarop de betrokkene zijn tijd organiseert (cf. de criteria voorzien in de wet van 16 december 2022), lijkt bijvoorbeeld wel te vallen onder de persoonlijke levenssfeer. Professionele informatie die al enigszins publiek beschikbaar is (bijvoorbeeld via de

professionele website van de betrokkene), valt daarentegen niet onder de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Advies van 24 januari 2023, nr. 2023-06).

Specifiek voor wat betreft de namen van de leden van de Kunstwerkcommissie die deelnemen aan of vertegenwoordigd werden in de vergadering, valt moeilijk in te zien dat de openbaarmaking ervan afbreuk zou doen aan hun persoonlijke levenssfeer. Het gaat hier immers om informatie die rechtstreeks betrekking heeft op het vervullen van een officiële functie van mandaathouders en van personen die publiek gekend zijn. Dit is evenwel niet het geval voor wat betreft de correspondentieadressen van deze personen.

Vervolgens moet de administratieve overheid ook op afdoende wijze aantonen hoe het meedelen van de informatie die onder de persoonlijke levenssfeer valt, daadwerkelijk afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer van de betrokken personen (Zie bijvoorbeeld: Advies van 19 oktober 2023, nr. 2023-178; Advies van 19 mei 2021, nr. 2021-72; Advies van 15 maart 2021, nr. 2021-41). Deze motivatie zal afhangen van het soort informatie dat in de verslagen voorkomt en de wijze waarop de bekendmaking van die informatie mogelijk kan wegen op het psychologisch welzijn, op het persoonlijke leven of op de persoonlijke relaties van de betrokkenen. Die schade aan de persoonlijke levenssfeer kan ook een professionele dimensie hebben (dit zou bijvoorbeeld het geval kunnen zijn indien de bekendmaking eventueel leidt tot een negatieve impact voor de carrière van de betrokkenen of een negatieve invloed op de persoonlijke relaties met andere kunstenaars of kunstorganisaties).

Tot slot, moet de administratieve overheid nog aan de persoon wiens persoonlijke levenssfeer in het gedrang zou kunnen komen door een vraag tot inzage, nog vragen of hij toch al dan niet instemt met de bekendmaking van de betrokken informatie. De administratieve overheid zal dit ook moeten motiveren in de beslissing over het verzoek tot inzage.

- *Betreffende de noodzaak om het nodige belang aan te tonen bij een verzoek om toegang tot documenten van persoonlijke aard (artikel 4, tweede lid, van de wet van 11 april 1994)*

3.5.1. Overeenkomstig artikel 4, tweede lid, van de wet van 11 april 1994 moet een aanvrager van een belang doen blijken wanneer hij toegang vraagt tot documenten van persoonlijke aard.

Artikel 1, 3°, van de wet van 11 april 1994 definieert een document van persoonlijke aard als een document dat een beoordeling of een waardeoordeel bevat van een met naam genoemd of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijk persoon, waarvan de ruchtbaarheid een impact kan hebben op de betrokkene.

Overeenkomstig artikel 3, § 4, van de wet van 16 december 2022 is de Kunstwerkcommissie belast met het toekennen van Kunstattesten alsook de opschorting of nietigverklaring ervan in geval van misbruik of indien het bewijsmateriaal waarop de Kunstwerkcommissie de toekenning van het kunstwerkattest heeft gebaseerd, vals blijkt te zijn. Overeenkomstig artikel 7 van de wet van 16 december 2002 moet de Kunstwerkcommissie hiervoor oordelen of een aanvrager artistieke activiteiten in de kunsten aantoont die samen kunnen worden beschouwd als een professionele praktijk. Diezelfde bepaling stelt ook dat een activiteit slechts beschouwd wordt als artistiek indien de aanvrager met deze activiteit een noodzakelijke artistieke, artistiek-technische of artistiek-ondersteunende bijdrage levert aan een artistieke creatie of uitvoering.

Overeenkomstig vaste adviespraktijk van de Commissie moet het begrip “document van persoonlijke aard” eng ingevuld worden omdat het een beperking vormt op de uitoefening van een fundamenteel recht (zie bijvoorbeeld Advies van 1 augustus 2022, nr. 2022-39). Niettemin lijken de verslagen van de vergaderingen van de Kunstwerkcommissie waarin de toekenning van een kunstwerkattest geweigerd wordt, alsook de verslagen van vergaderingen waar het opschorten of vernietigen van een dergelijke attest besproken worden, mogelijk (mits concrete motivering door de Kunstwerkcommissie voor wat betreft elke individuele aanvraag) beschouwd te kunnen worden als documenten die een beoordeling bevatten van een met naam genoemd of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijke persoon. Hoewel overeenkomstig artikel 7, § 6, van de wet van 16 december 2022 het bezit van het kunstwerkattest geen voorwaarde is om deel uit te maken van de professionele kunstensector, en hoewel overeenkomstig artikel 26 van haar huishoudelijk reglement de Kunstwerkcommissie geen oordeel velt over de kwaliteit van het werk, aanvaardt de Commissie toch dat in bepaalde, *in concreto* te motiveren

gevallen de ruchtbaarheid van dergelijk oordeel mogelijk een impact zou kunnen hebben op (bijvoorbeeld het professionele leven van) de betrokkene.

3.5.2. Een aanvrager kan inzage krijgen in dergelijke persoonlijke documenten indien hij een belang aantoont. Dit belang is door de wetgever niet gedefinieerd. Wel werd tijdens de parlementaire voorbereiding van wat later de wet van 11 april 1994 zou worden verwezen naar het belang dat nodig is om een annulatieberoep in te stellen bij de Raad van State (Parl.St. Kamer, 1992-1993, nr. 1112/13, 13-14). Doorheen haar adviespraktijk heeft de Commissie geoordeeld dat deze belangvereiste soepel moet worden geïnterpreteerd in het licht van artikel 32 van de Grondwet (zie bijvoorbeeld Advies van 1 augustus 2022, nr. 2022-39). Specifiek voor wat betreft documenten van persoonlijke aard die niet op een aanvrager zelf betrekking hebben maar wel op derden, moet een aanvrager echter kunnen aantonen dat de informatie een impact heeft op de eigen situatie.

- *Slotopmerking*

3.6. De Commissie wijst nog op het principe van de gedeeltelijke openbaarheid. Dit houdt in dat in een bestuursdocument enkel de informatie die onder een uitzonderingsgrond valt, aan de openbaarheid kan worden onttrokken. De andere informatie in het bestuursdocument moet evenwel openbaar gemaakt worden.

Brussel, 16 mei 2024

S. JOCHEMS
Secretaris

L. DONNAY
Voorzitter